

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGÜgyszám: **IV/ 0 2 3 2 1 - 0 / 2022**Érkezett: **2022 OKT 13.**Példány: **1** Kezelőiroda:Melléklet: **14 db****Alkotmánybíróság részére
a Fővárosi Törvényszék útján****Hiv.szám:** a Fővárosi Törvényszék előtt 14.Bpk.62/2022.**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott Dr. Takács Gergely Tihamér [REDACTED], mint [REDACTED] [REDACTED] meghatalmazott jogi képviselője (1. és 2. számú melléklet) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.). 27.§ (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 2022. május 17. napján kelt 14.Bpk.62/2022/14. számú végzésének – amely a Fővárosi Ítéletőzta, mint másodfokú bíróság által 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. számú végzésével jogerős – alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Tartalmi és formai követelmények:**1. Tényállás ismertetése**

Ügyfelem ellen jelenleg két összbüntetési ítélet végrehajtása van folyamatban, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.B.13.991/2013/12. számú, 2013. szeptember 19. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék által 32.Bkf.13112/2013/2. számú határozatával 2013. november 11. napján jogerőre emelkedett, Ügyfelem 7 év 6 hónap büntetését megállapító összbüntetési ítélete, illetve, a Fővárosi Törvényszék 14.Bpk.1023/2014/7. számú, 2014. szeptember 22. napján kelt és 2014. október 8. napján jogerőre emelkedett, Ügyfelem 4 év 1 hónap 10 nap büntetését megállapító összbüntetési ítélete.

A fentiekben felül Ügyfeletem, a Gödöllői Járási Bíróság a 2003. június 12. napján kelt 1.B.113/2000/65. számú, illetve a Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság. 2003. december 16. napján jogerős 1.Bf.996/2003/9. számú ítéletével 1 év büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, a szabadságvesztés végrehajtását a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 2008. május 19. napján kelt 6.B.198/2007/26. számú, a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 2009. július 9. jogerős 35.Bf.8612/2008/21. számú ítéletével rendelte el.

Ügyfelem egy korábbi, 2019. június 3. napján kelt beadványában utólagos összbüntetésbe foglalási kérelmet terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál, arra hivatkozással, hogy a 10/2018. (VII.18.) AB határozat megsemmisítette a Btkátm. 3.§-át és e rendelkezés megnyitotta a lehetőséget számára is a korábban (jelen beadványban fentebb részletezett) összbüntetésbe foglalt büntetései, ismételt összbüntetésbe foglalására, az 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) és a 3/2002. Büntető Jogegységi határozat alapján. Ügyfelem kérelmét a Pesti Központi Kerületi Bíróság áttette a Fővárosi Törvényszékre.

A Fővárosi Törvényszék a 2019. november 18. napján kelt 14.Bpk.1107/2019/4. számú végzésével elutasította ügyfelem indítványát, a 2/2019. Büntető Jogegységi Határozatban foglaltakra hivatkozással, az alkalmazandó büntető anyagi jogszabályként a 2012. évi C. törvényt (a továbbiakban: Btk.) jelölte meg, amely alapján a Törvényszék az összbüntetésbe foglalás lehetőségét elutasította, ugyanis a Btk. 93.§ (4) bekezdése szerint kizárt az alapítéletekben elbírált büntetések újbóli összbüntetésbe foglalása.

Az alapítéletekben foglalt bűncselekményeket védencem a régi Btk. hatálya alatt követte el, így védencem fellebbezést terjesztett elő arra hivatkozással, hogy az elkövetési idő nem lehet közömbös az összbüntetésbe foglaláskor sem, ugyanis a tény, hogy a büntetőeljárások ilyen hosszú ideig tartottak, nem az ő hibája, emiatt őt nem érheti hátrány. A 2013. július 1-én hatályba lépő büntetőjogi szabályok nem tették lehetővé, hogy az ezután jogerőre emelkedett ítéletekkel kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásra kerüljenek a korábban már összbüntetésbe foglalt ítéletekkel, így került sor újabb összbüntetési ítélet meghozatalára az új szabályok szerint. Ügyfelemre nézve tehát két összbüntetési ítélet keletkezett. Ügyfelem a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a 10/2018. (VII.18) AB határozat megsemmisítette a Btkátm. 3.§-át, ezáltal a többszörös összbüntetésbe foglalásra ismét megnyílt a lehetőség az 1978. évi IV. törvény alapján, amely a háromnegyedes elengedést, sőt egyes büntetések elenyésztését is megengedi, így annak alkalmazása Ügyfelemre nézve mindenképpen kedvezőbb volna.

Ügyfelem fellebbezését követően a Fővárosi Ítéltábla a 3.Beüf.10.029/2020/3. számú végzésével helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék elutasító végzését. Az Ítéltábla indokolása szerint az elsőfokú bíróság az állásfoglalását a 2/2019. Büntető Jogegységi Határozat iránymutatásaira alapozta, amelyről azonban az elsőfokú végzés meghozatalát követően az 1/2020. (I.2.) AB határozat megállapította, hogy alaptörvény-ellenes, ezért a másodfokon eljáró bíróság a végzését, már az 1/2020. (I.2.) AB határozatra alapította. Az Ítéltábla végzésének indokolása alapján, az összbüntetésbe foglalásról döntő bíróság eljárásában az alapügyekben alkalmazott büntető törvény vizsgálata nem mellőzhető, vagyis az Ítéltábla értelmezése szerint, ha az alapügyben eljáró bíróság a Btk. 2.§-a alapján akként foglalt állást, hogy a terhelt cselekményének elbírálása során a 2013. július 1. napjától hatályos, számára kedvezőbb elbírálást eredményező büntető törvényt alkalmazza, és a Btk. alkalmazásával a terheltre kedvezőbb döntést hozott, e döntése az ezen alapítélettel kiszabott szabadságvesztés összbüntetésbe foglalása során sem hagyható figyelmen kívül. Így mivel az alapügyekben, a 2013. július 1. napján jogerőre emelkedett ítéletek vonatkozásában két esetben is a Btk. 2.§ (2) bekezdésében foglalt, a terhelt cselekményének kedvezőbb elbírálásához vezető kivételszabály került alkalmazásra, az összbüntetésbe foglalás során is a Btk. szabályai alapján kell eljárni.

A fentieket követően, a 2022. február 3. napján kelt utólagos összbüntetésbe foglalás iránti indítványomban (3. számú melléklet, amely tartalmazza **Ügyfelem összbüntetési ítéleteit, illetve a korábbi, fent hivatkozott eljárásban hozott döntéseket is**) a kérelmeztem a Fővárosi

Törvényszéktől, hogy Ügyfelem fent hivatkozott számú összbüntetési ítéleteit, mint törvénynek nem megfelelőket helyezze hatályon kívül, és az Ügyfelem két összbüntetésében foglalt büntetéseit foglalja egy összbüntetésbe a Be. 840.§ alapján, vagyis, hogy „a bíróság hivatalból vagy az ügyészség, az elítélt és a védő indítványára hatályon kívül helyezheti az összbüntetési eljárásban meghozott határozatát és a 839.§ alapján ismét lefolytatja az összbüntetési eljárását, ha az összbüntetési eljárás jogerős befejezését követően megállapítja, hogy az összbüntetésbe foglalásról vagy annak tartalmáról nem, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett.”

Kérelmemben hivatkoztam arra is, hogy figyelemmel arra, hogy a kérvényezett összbüntetési eljárás együttesen érinti Ügyfelem korábbi két összbüntetési ítéleteit, az utólagos összbüntetésbe foglalás iránti kérelmet kénytelen vagyok a magasabb hatáskörű bírósághoz, vagyis a Fővárosi Törvényszékhez benyújtani, hiszen a kérelmemben kifejtett új összbüntetési ítéletek olyan büntetések érintenének, amelyek a Fővárosi Törvényszék, illetve a Pesti Központi Kerületi Bíróság által korábban hozott összbüntetési ítéletekben szerepelnek, így azok külön eljárásban való elbírálása nem lenne célravezető, illetve az nem volna kivitelezhető.

Kérelmemben szintén kifejtettem, hogy a visszaható hatályú jogalkotás alkotmányos tilalmába ütközne, és védencemre nézve jogszabálysértően hátrányosabb helyzetet eredményezne, ha az összbüntetésbe foglaláskor kötné az eljáró bíróság kezét az, hogy ha tíz ítéletből két esetben az új Btk-t alkalmazták az alapügyekben eljáró bíróságok, akkor összbüntetésbe foglaláskor is az új Btk-t kéne alkalmazni, holott elkövetési idők tekintetében a terhelt minden cselekményét a régi Btk hatálya alatt követte el.

E körben hivatkoztam továbbá az 1/2020. (I.2) AB határozatban foglaltakra, vagyis, hogy az összbüntetési szabályok alkalmazása csak akkor áll összhangban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből folyó követelményekkel, és akkor nem sérti a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmát, ha azok az elítéltre nézve kedvezőbb, előnyösebb elbírálást rögzítenek.

A kérelmemet a Fővárosi Törvényszék a 2022. május 17. napján kelt 14.Bpk.62/2022/14. számú végzésével elutasította (**4. számú melléklet**). A végzés indokolásában foglaltak szerint, a régi Btk. alkalmazása akkor merülhet fel, ha valamennyi bűncselekményt ezen időpontot (2013. július 1.) megelőzően követték el, és a 2013. július 1. napját követően jogerőre emelkedett alapítéleteket hozó bíróságok egyik ügyben sem alkalmazták az új Btk-t. A Törvényszék álláspontja szerint tehát, mindkét összbüntetésbe foglalás iránti ítélet meghozatalára irányuló kérelem vonatkozásában az új Btk. szabályai alapján kellett a bíróságnak az összbüntetési eljárást lefolytatnia, továbbá, a Be. 840.§ szerinti utólagos összbüntetési eljárás nem jelenti azt, hogy a már meghozott törvénynek megfelelő összbüntetések az elítéltre kedvezőbb módon a jogerő feloldásával utóbb megváltoztathatók.

A 2022. július 6. napján kelt fellebbezésemben kifejtettem, hogy figyelemmel arra, hogy az összbüntetés célja az, hogy a terheltet utólag olyan helyzetbe hozza, mintha a különböző eljárásokban elbírált cselekményeit egy eljárásban bírálták volna el, az időben utolsóként megvalósított bűncselekmény elkövetési ideje határozza meg az alkalmazandó büntető törvényt, amely jelen esetben a régi Btk. Az alapügyekben alkalmazott jogszabály kötőereje pedig nem lehet akkora, hogy áttörje a visszaható hatályú jogalkalmazás alkotmányos követelményét.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. számú végzésével (**5. számú melléklet**) az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék végzését helybenhagyta. Az Ítéltábla végzésének indokolása szerint az első

fokon eljáró bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy milyen okok mentén nem kerülhetne sor, az utólagos védői indítvány elfogadásának esetén sem az 1978. évi. IV. törvény alkalmazásával az összbüntetési eljárás lefolytatására.

2. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Abtv. 27.§ (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A fentiek alapján, a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokon eljáró bíróság a 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. szám alatti végzésével a Fővárosi Törvényszék 2022. május 17. napján kelt 14.Bpk.62/2022/14. számú, a 2022. február 3. napján kelt utólagos összbüntetésbe foglalás iránti indítványomat elutasító végzését helybenhagyta.

A Fővárosi Törvényszék 14.Bpk.62/2022/14. számú végzése a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokon eljáró bíróság a 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. számú határozata folytán 2022. július 14. napján véglegessé vált, így Ügyfelem a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Az ügyben jelenleg nincsen folyamatban felülvizsgálati indítvány a Kúria előtt, továbbá perújítást sem kezdeményeztünk Ügyfelemmel.

3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokon eljáró bíróság a 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. szám alatti végzését 2022. július 22. napján kézbesítették részemre, mint Ügyfelem meghatalmazott védője részére, elektronikus úton.

Így ezúton nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerinti, az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap megtartásra került.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján, az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerint, Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése alapján, senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdéséből vezethető le a jogállamiság és jogbiztonság követelménye.

A 14/1993. (III.9.) AB határozat szerint, a jogállamiságnak az egyik nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság követelménye azt jelenti, hogy az állampolgárok jogait és kötelességeit törvényben meghatározott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák, illetve, hogy a jogalanyoknak legyen lehetőségük arra, hogy elhatározásaikat a jog előírásaihoz tudják igazítani¹. Továbbá, a 11/1992. (III.5.) AB határozat értelmében, a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, és számolni tudjon a jogkövetkezményekkel.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság szorosan a jogállamiság alkotmányos követelményéhez kapcsolódik, a jogállamiság nélkülözhetetlen eleme. A jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogalkotó kötelezettségévé teszi azt, hogy a jogszabályok az előbb leírtak szerint világosak, egyértelműek, valamint működésüket tekintve kiszámíthatóak, előreláthatóak legyenek. A kiszámíthatóság és előreláthatóság követelményéből vezette le az Alkotmánybíróság a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának alkotmányos elvét. (34/1991. (VI.15.) AB határozat)

A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma tehát a jogállamiság, jogbiztonság alkotmányos elvéből vezethető le, amely egyfajta előláthatóságot, kiszámíthatóságot garantál a jogalanyoknak. A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma csak abban az esetben „oldható fel”, ha az a jogalany számára előnyösebb helyzetet eredményez, például a Btk. 2.§ (2) bekezdésében foglalt esetben, vagyis, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A jogbiztonság és a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma ugyan nem az Alaptörvényben garantált alapjog, azonban a 3018/2013. (I.28.) AB végzés alapján „a jogbiztonság sérelmére valóban lehet alkotmányjogi panaszt alapítani, de csak ha azt indítványozót sérelem érte.” Alkotmányjogi panaszom ezáltal megalapozott, Ügyfelemmel szemben helytelenül alkalmazták az új Btk-t olyan alapügyek tekintetében, amelyek elkövetési ideje kivétel nélkül a régi Btk. hatálya alá tartozott, ezzel Ügyfelemnek jelentős hátrányt okozva, így ezáltal a visszaható hatályú jogalkalmazás okán Ügyfelemet sérelem érte.

2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

¹ Dezső Márta, Fűrész Klára, Kukorelli István, Papp Imre, Sári János, Somody Bernadette, Szegvári Péter, Takács Imre: Alkotmánytan I., 2007. 60. oldal

A fent hivatkozott, az Alaptörvény B) cikkében következő alkotmányos követelmény ellenére, Ügyfelem ellen a fentebb részletezettek alapján két összbüntetési ítélet született az új Btk. alapján olyan alapügyek tekintetében, amelyek elkövetési ideje a régi Btk. hatálya alatti. A két összbüntetési ítélettel Ügyfelemnek olyan jelentős hátrányt okoztak, hogy amennyiben az alapítéleteit egy összbüntetésbe foglalták volna, úgy több, mint másfél évvel korábban szabadulhatott volna a büntetéséből.

Ügyfelem összbüntetésire azért került sor, mert az eljáró bíróság nem tájékoztatta Ügyfelemet, hogy előnyösebb helyzetbe kerül, ha megvárja az összes folyamatban lévő eljárásának jogerős befejezését, majd azt követően kérelmezi az összes alapügyben hozott ítéletekben foglalt büntetéseinek összbüntetését.

A fentiekkel szemben a Törvényszék, illetve az Ítéletábrla is a Kúria 2/2019. számú Büntető jogegységi határozata alapján foglalt állást, amely szerint az összbüntetési eljárás során a büntető törvény meghatározásakor az alapítéletekkel elbírált bűncselekmények elkövetési ideje közömbös, annak van jelentősége, hogy az összbüntetésbe foglalás lehetősége mikor nyílt meg. Amennyiben pedig egy alapítélet 2013. július 1. napja után emelkedett jogerőre, vagy vált a szabadságvesztés tekintetében végrehajthatóvá, úgy a hatályos Btk. (új Btk.) szabályait kellett követni.

Ügyfelem esetében az alapítéletei közül két esetben az eljáró bíróság az új Btk. szabályait alkalmazta, azon jogszabályi rendelkezésre történő hivatkozással, amelyet fentebb is idéztem, vagyis a Btk. 2.§-a szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma alóli kivétellel, ugyanis az új Btk. alkalmazásával Ügyfelemre előnyösebb büntetést lehetett kiszabni.

Vélelmezhető, hogy még az alapügyben eljáró bíróság sem alkalmazta volna az új Btk-t ezekben az esetekben, ha tudomása lett volna arról, hogy ez a későbbiekben ezzel jelentősen hátrányosabb helyzetet eredményez Ügyfelem összbüntetésére nézve.

Jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező bírósági döntések pedig pont azt az álláspontot képviselik, hogy az alapügyekben alkalmazott büntető anyagi jogi szabály „köti” az összbüntetéskor eljáró bíróság kezét, ezzel pedig tulajdonképpen együtt jár egy szükségszerű hátrány, Ügyfelemre nézve. A Törvényszék végzésének indokolása szerint is: „Az alapügyben eljáró bíróságnak a büntető törvénnyel kapcsolatos jogerős döntése pedig ebben a körben az összbüntetésbe foglalásról döntő bíróságot is köti a jogszabály megválasztása során.” (7. oldal 3. bekezdés)

Véleményem szerint az elkövetési idő nem lehet közömbös, Ügyfelem nem hozható hátrányosabb helyzetbe azért, mert az alapügyei nagy részében az eljáró bíróságok és hatóságok annyira elhúzták az eljárást, hogy az „átcsúszott” az új Btk. hatálya alá. Ügyfelemnek erre a körülményre semmilyen ráhatása sem volt, azonban így egy hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabására került sor az összbüntetési ítéletek által. Az összbüntetésbe foglaláskor az elkövetési idő se nem lehet közömbös, se nem lehet teljesen figyelmen kívül hagyni, mert az alapügyekben alkalmazott büntető anyagi jogi szabály „köti” az összbüntetésbe foglaláskor eljáró bíró kezét.

A 3074/2016. (IV.18.) AB határozatban fejtette ki az Alkotmánybíróság a visszaható hatályú büntetőjogi jogalkotás és jogalkalmazás tilalma kapcsán, hogy a jogbiztonság és az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdéséből kiolvasható visszaható hatályú büntetőjogi

jogalkotás tilalma „a jogállamok egyik legnagyobb múltra visszatekintő garanciáját” jeleníti meg.

Továbbá, a 11/1992. (III.5.) AB határozatban foglaltak alapján „a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érint tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását.” Illetve, a 9/1992. (I.30.) AB határozat szerint „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.”

A fenti követelmények ellenére Ügyfelem ellen olyan jogszabály alapján hoztak összbüntetést, amely az alapügyben szereplő bűncselekmények elkövetése idején még nem volt hatályban, illetve, az elbíráláskori szabályok, vagyis a Btk. 2.§ szerint, vizsgálatot köteles a bíróság köteles lefolytatni abban az esetben, amikor az összbüntetési ítélet között van olyan, amely alapjául szolgáló cselekmény elkövetési ideje a régi Btk. hatálya alá tartozik. (3354/2021. (VII.28.) AB határozat, 3360/2018. (XI.28.) AB határozat)

Amennyiben az eljáró bíróság helyesen lefolytatta volna a vizsgálatot, a régi Btk.-t kellett volna „választania”, amely Ügyfelemre nézve kedvezőbb helyzetet eredményezne, továbbá, ahogy beadványom elején is hivatkoztam rá, a régi Btk. alkalmazása esetén lehetőség van a korábbi összbüntetésbe foglalt büntetéseink ismételt összbüntetésbe foglalására.

A fentiek alapján kértem a 2022. február 3. napján kelt utólagos összbüntetésbe foglalás iránti indítványomban a Fővárosi Törvényszéktől Ügyfelem büntetéseinek utólagos, két összbüntetési ítéletbe történő összbüntetésbe foglalását. A két újabb összbüntetési ítélet által – amelyeket a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége alapján kértem csoportosítani – Ügyfelem akár 19 hónappal hamarabb is szabadulhatott volna büntetéséből, feltételes szabadságra bocsátás engedélyezése esetén, amelyet azonban a Fővárosi Törvényszék, illetve a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a visszaható hatályú jogalkalmazás alkotmányos tilalma ellenére elutasított.

Mindezek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 2022. május 17. napján kelt 14.Bpk.62/2022/14. számú végzésének – amely a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság által 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. számú végzésével jogerős – alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Továbbá, kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2022. február 3. napján kelt, a Fővárosi Törvényszéknek címzett, Ügyfelem [REDACTED] büntetéseinek utólagos összbüntetésbe foglalás iránti kérelememnek helyt adva, rendelkezzen a kérelemben foglalt módosított összbüntetési ítéletek meghozataláról.

III. Mellékletek

1. számú melléklet: nyilatkozat [REDACTED] mint indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozataláról
2. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
3. számú melléklet: 2022. február 3. napján kelt utólagos összbüntetésbe foglalás iránti indítványom, amelynek mellékletei: Ügyfelem összbüntetési ítéletei, Ügyfelem korábbi utólagos összbüntetésbe foglalás iránti kérelme nyomán indult eljárásban hozott döntések, a Fővárosi BV Intézet általi fogamatbavételről szóló értesítés
4. számú melléklet: Fővárosi Törvényszék a 2022. május 17. napján kelt 14.Bpk.62/2022/14. számú végzése
5. számú melléklet: Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2022. július 14. napján kelt 5.Bpkf.10.579/2022/4. számú végzése

Budapest, 2022. szeptember 15.

Tisztelettel

[REDACTED]
Dr. Takács Gergely/Tihamér
meghatalmazott jogi képviselő